

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 28/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 79

Hòa Thượng nói: *“Người tu học cũng giống như người rèn luyện thư pháp, một chữ có thể viết đi viết lại hàng trăm lần. Trước tiên, chúng ta phải học cách cầm bút, tiếp theo là học cách tạo nét, rèn luyện sức định của bàn tay, lâu ngày thì chúng ta mới có thể viết được chữ đẹp. Đối với việc tu hành cũng vậy, chúng ta muốn có thành tựu thì chúng ta phải “một môn thâm nhập trường kỳ huân tu”. Trong “Kinh Kim Cang” nói: “Nhất thiết pháp đắc thành ư nhĩ”. Tất cả pháp muốn thành tựu đều ở chữ nhĩ. Trong việc tu hành hay trong việc giữ gìn sức khỏe, chúng ta muốn có kết quả tốt thì chúng ta đều phải rèn luyện.*

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta một môn thâm nhập, chuyên tu, chuyên học với một tông phái thì chúng ta mới có thể có thành tựu. Sau khi chúng ta có thành tựu thì tự nhiên chúng ta có thể quán thông tất cả”. Chúng ta học thông một môn thì chúng ta có thể dễ dàng thông tất cả các môn khác. Nhà Phật nói: “Nhất thông thì nhất thiết thông”. Một thông thì tất cả đều có thể thông. Người thế gian cũng nói: “Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”.*

Hòa Thượng nói: *“Ở trong lĩnh vực nào chúng ta cũng phải là chuyên gia”. Nếu chúng ta không thể trở thành chuyên gia thì chúng ta không thể dẫn dắt người khác. Ngày nay, nhiều người học Phật chỉ để cầu xin được che chở, ban phước mà không chính mình đoạn trừ tập khí, phiền não.*

Hòa Thượng nói: *“Trong Tịnh Độ, Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta chỉ chuyên nhất một bộ Kinh. Có người nói: “Chỉ y theo một bộ “Kinh Vô Lượng Thọ”, chấp trước một cách kiên cố như vậy thì có thể thành tựu không?”. Thời kỳ Mạt Pháp chỉ có chấp trước một bộ Kinh, nhất tâm chuyên tu thì có thể thành tựu. Cũng giống như giảng đường này có rất nhiều cửa có thể đi ra đi vào, chúng ta chỉ cần chọn một cửa thì chúng ta có thể đi vào, khi chúng ta đã bước vào trong giảng đường thì các cửa đều như nhau”.*

Hòa Thượng nói: *“Y giáo tu hành là công đức, là công phu. Người xưa nói: “Biết mà không thể làm là người Thầy của cả nước. Biết mà có thể làm được là bảo vật của quốc gia”. Cho nên đối với người thông đạt Kinh giáo mà không thể chân thật “y giáo phụng hành”, chúng ta cũng nên tán thán. Bởi vì họ có thể chỉ dẫn người khác đi trên con đường chánh lộ. Mặc dù họ không làm đến được nhưng học trò của họ*

nỗ lực, cần mẫn phấn đấu, y giáo phụng hành cũng có thể làm đến được". Người xưa nói: *"Con hơn Cha là nhà có phúc"*. Học trò hơn Thầy thì người học trò cũng làm cho Thầy rạng rỡ, nở mặt. Người xưa nói: *"Thanh xuất ư lam"*. Màu xanh của bầu trời còn có màu xanh hơn.

Trong suốt cuộc đời hành đạo, Hòa Thượng luôn nhắc đến những người Thầy của mình là Giáo sư Phương Đông Mỹ, Chương Gia Đại Sư, Lão sư Lý Bình Nam, Hòa Thượng chính là biểu pháp của việc *"y giáo phụng hành"*. Cha Mẹ đều mong muốn con trở thành người tốt, tuy nhiên trong xã hội ngày nay, có những người Cha Mẹ, người Thầy Cô bắt con mình làm việc sai do vậy chúng ta *"y giáo phụng hành"* phải dựa trên trí tuệ, thực hành hiếu kính trên cơ sở chuẩn mực Thánh Hiền, giáo huấn của Phật Bồ Tát. Nếu không thực hành hiếu, kính trên cơ sở chuẩn mực Thánh Hiền, giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chúng ta có thể sẽ là người *"ngu hiếu"*, *"ngu kính"*. Tôi biết một số người học trò phải luôn cung phụng, chăm sóc cho Thầy.

Có một nhóm người quy y với một vị Thầy, khi nhóm người này đọa lạc, họ tìm vị Thầy đó, mong vị Thầy đó tu hành để họ được nương nhờ. Đây là họ chấp trước, họ cho rằng người đó là Thầy của họ. Điều này giống như chúng ta đến nhà người, chúng ta ngủ trên giường chủ nhà thì buổi tối, có thể có chúng sanh quanh đó đuổi chúng ta xuống. Ngày xưa, khi em tôi đến chơi, em tôi không thể nằm ngủ trên giường của tôi được. Ngày trước, khi tôi nằm trên giường của hai Thầy trụ trì trẻ, là học trò của tôi thì cả đêm tôi không ngủ được, khi tôi xuống đất nằm thì tôi ngủ được ngay. Đây là vì những người quanh đó chấp trước, đó là chiếc giường đó của hai vị Thầy trụ trì.

Hòa Thượng nói: *"Trong cuộc đời này, chúng ta cần phải có những tấm gương"*. Trong cách sống, cách làm việc chúng ta noi gương 350 tấm gương đức hạnh, trong tu hành, chúng ta có những tấm gương như Hòa Thượng Tịnh Không, Hòa Thượng Hải Hiền. Đây là cách chúng ta bảo hộ chính mình. Ngày nay, rất nhiều nơi tổ chức khóa tu mùa hè, có nơi yêu cầu tu sinh mua đồ phong thủy, sau đó họ lừa gạt tiền của tu sinh. Khi con người không còn biết đến nhân quả thì họ sẽ rất đáng sợ, chúng ta phải cẩn trọng. Chúng ta phải *"y giáo phụng hành"* trên cơ sở phù hợp với phong tục, tập quán, luật pháp quốc gia.

Hòa Thượng nói: *"Người tu học phải giữ gìn tâm thanh tịnh của chính mình. Đối với những nơi mà mọi người đối nhân xử thế với nhau quá phức tạp thì chúng ta nên tránh xa"*. Chúng ta không cẩn trọng, chúng ta nghĩ mọi người đều thật thà thì chúng ta sẽ bị lừa.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta tu học theo chuẩn mực Thánh Hiền, giáo huấn Phật Bồ Tát thì chúng ta phải làm hai việc là tu phúc và tu huệ. Chúng ta đừng lo sợ là chúng ta không có phúc báu, trí tuệ, chúng ta chân thật làm thì phúc huệ liền ở ngay trong việc làm đó"*. Chúng ta làm việc lợi ích cho người là chúng ta tu phúc, khi chúng ta làm, chúng ta giữ được tâm thanh tịnh thì đó là chúng ta đang tu huệ. Hòa

Thượng tòng nói: “**Phước huệ song tu**”. Chúng ta tổ chức các lễ tri ân Cha Mẹ ngày càng tốt đẹp, sau mỗi lần chúng ta lại tự rút kinh nghiệm, hoàn thiện. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân chúng ta có đầy đủ phước, huệ.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta ở trên giảng đài thì chúng ta phải thành thạo mọi sự, mọi việc. Chúng ta muốn được như vậy thì chúng ta phải có sự rèn luyện chỉ ít sau mười năm**”. Một cô giáo muốn đứng lớp tốt thì cô giáo đó phải có kinh nghiệm không dưới mười năm. Khi chúng ta có kinh nghiệm thì chúng ta biết cách giải quyết khó khăn, chinh phục học trò. Chúng ta muốn đối trị tập khí, phiền não của chính mình thì chúng ta cũng phải có công phu mười năm. Chúng ta phải có ít nhất mười năm để đối trị được với “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta chưa có đủ thời gian tu hành thì chúng ta chỉ nói trên danh tướng, có thể giảng giải cho người nghe nhưng chúng ta chưa thể đối trị được tập khí của mình. Chúng ta cầu học phải có tâm nhẫn nại, có thời gian để rèn luyện, không thể mong muốn được nhanh. Người xưa nói: “Dục tốc tất bất đạt”. Nhanh sẽ không thành**”. Thí dụ, chúng ta nói với người nên giữ tâm hỷ xả, mọi việc sẽ qua nhưng chúng ta gặp chuyện thì chúng ta không xả được. Người ngày nay luôn muốn nhanh có kết quả. Thí dụ, người nông dân muốn rau trái nhanh lớn nên họ dùng đủ mọi loại thuốc cho cây trái. Ngày nay, có nhiều bệnh kỳ quái xuất hiện vì lòng tham của con người.

Chúng ta tu hành bất cứ pháp nào thì chúng ta cũng phải xa rời dục vọng, mong cầu, quay về với tâm thanh tịnh. Tôi tìm đến ở một nơi yên lặng để giữ tâm mình thanh tịnh để tôi có thể làm việc. Sau giờ làm việc, chúng ta nên tìm về nơi tĩnh lặng để giữ tâm thanh tịnh, đây là chúng ta biết bảo hộ thân tâm thanh tịnh của chính mình. Chúng ta tùy thuận theo dục vọng thì chúng ta sẽ cảm thấy rất mệt mỏi.

Dục vọng của con người giống như vực sâu không đáy, không bao giờ dừng lại. Người thế gian nói: “**Được voi thì đòi tiên**”. Khi chúng ta sắp rời khỏi cõi đời thì dục vọng của chúng ta vẫn ngập tràn, chúng ta vẫn mong muốn đủ thứ. Người thỏa mãn dục vọng giống như người uống nước biển, càng uống càng khát. Chúng ta không nghiện cà-phê, thuốc lá, ốt, chúng ta ở trong trạng thái “*có cũng được không có cũng không sao*” thì chúng ta sẽ tự tại. Chúng ta tự tạo cho mình thói quen thì chúng ta sẽ bị thói quen đó sai khiến. Chúng ta không bị dục vọng sai khiến thì tâm chúng ta sẽ thanh tịnh. Chúng ta ngồi học tĩnh táo là vì chúng ta không bị ma ngũ sai khiến.

Gần đây, tôi phải di chuyển nhiều nơi, một hôm, cả đêm tôi không ngủ được nhưng buổi sáng tôi vẫn lay Phật, ngồi học cùng mọi người và sau đó, tôi đến vườn rau làm. Chúng ta phải kiểm soát dục vọng, ham muốn của chính mình, giờ nào việc đó. Tôi nói với bản thân mình: “**Giờ này không phải giờ đi ngủ!**”. Đã qua giờ đi ngủ rồi thì tôi sẽ không ngủ

nữa. Đây là chúng ta bảo hộ thân tâm của chính mình. Chúng ta tùy tiện theo ham muốn thì chúng ta sẽ đọa lạc.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc, chúng ta đừng sợ chúng ta không có phước báu, chúng ta làm việc bằng tâm chân thành thì chúng ta có cả phước báu và trí tuệ. Chúng ta làm việc lợi ích cho quốc gia, xã hội, cộng đồng bằng tâm chân thành thì chúng ta có đầy đủ phước, huệ. Trong cuốn “*Những tấm gương đức hạnh*”, nhiều vị tướng lỗi lạc của nước ta không được đào tạo về chuyên môn, các Ngài vẫn có thể chỉ huy đại quân là vì các Ngài có tâm chân thành. Tâm chúng ta không chân thành thì chúng ta làm việc xuất thế gian cũng không thể thành công!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!